

τούς θέλους ἢ χρυσόπορτα σὲ λίγο θὰ μᾶς δείξει πίσω τῆς καινούργιους κόσμους...

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Ὅχι παιδί μου! ὄχι!

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Λοιπὸν μονάχα: οἱ δυό! (ἔρχεται κοντὰ στὸν Ἀρήγιανο). Τράβα!

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ (παίρνοντας τὸ κλειδί ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ βεζίρη καὶ πετώντας το ὄσω ἀπὸ τὸ παρὰθυρο μακριά). Λοιπὸν κανένα;

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Μητέρα! Μητέρα!...

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Τὸ κλειδί! Τὸ κλειδί! (χάνεται ἀπὸ τὴν πόρτα).

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Μητέρα! Πάει, μητέρα! Μῆλασες, μητέρα! (πέφτει στὸ ντιβάνι σπυραχτικὰ κλαίοντας).

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Ἔνοια σου, παιδί μου! θὰ περάσει, παιδί μου! (στὸ βεζίρη μυστικά). Σὺλλαβέ τον καὶ φυλάκισέ τον (ὁ βεζίρης βγαίνει. Ἡ ἀντιβασίλισσα προσπαθεῖ νὰ ἡσυχάσει τὸ βασιλιά).

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (ἀπὸ τὸ παρὰθυρο δυναυτά). Ἀρήγιανε! Ἀρήγιανε! Ἀρήγιανε!...

ΒΑΘΕΙΑ Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΡΗΓΙΑΝΟΥ. Τὸ βρήκα! Τὸ βρήκα!

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ἀρήγιανε! Ἀρήγιανε!...

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ Ο Κ. ΠΑΛΛΗΣ

Ἀπὸ τὸ «Νεολόγο Πατρῶν» (30 Αὐγούστου, σελ. 3) ξανατυπώνουμε τὰ κάτωθι παραγράφακι.

«Εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν εὕρισκετο πρότινων ἡμερῶν ὁ γνωστὸς μαλλιάρη γλωσσῶς τοῦ Λονδίνου κ. Πάλλης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Νουμά» κ. Ταγκοπούλου. Συνέπεσε δὲ νὰ ἴνη ἐκεῖ κατὰ τὴν ἐκδρομὴν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἀλίγου δεῖν ἀποδοκιμάζετο (Κυνέναις δὲν ἀποπειροῖθηκε νὰ ἀποδοκιμάσει) ἐξ ἀφορμῆς μᾶς προπόσεως νεαροῦ τινος, γενομένης εἰς μαλλιάρην γλώσσαν Ὁ κ. Πάλλης εἰς τὴν σημεῖωσιν, ἣν ἔδωκεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἔνθα ἔμεινεν, ἔγραψε τὸ ὄνομά του καὶ ἀντὶ νὰ προσέθη «Ἑλλην», διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἔχεται στερεῶς τοῦ γλωσσικοῦ δόγματός του προσέθηκεν, ὅτι εἶνε «Ρωμηὸς ἀπ' τὸ Λονδίνο». Ἐξ Ἀρχαίας Ὀλυμπίας ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ κ. Ταγκοπούλου ὁ κ. Πάλλης χθὲς καὶ τὴν μεσημέριαν διήλθεν ἐκ Πατρῶν, κατευθυνθεὶς σιδηροδρομικῶς εἰς Ἀθήνας. Ἐλέγετο ἐν τούτοις ὅτι δὲν ἐξηκολούθησε τὸ ταξιδιόν του, ἀλλὰ διέκοψε τοῦτο,

παραμείνας ἐν Πάτραις μετὰ τοῦ κ. Ταγκοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐθεάθη τὴν ἐσπέραν εἰς τὰ κέντρα, ἐζητήθη ἔμως ὑπὸ τῶν καὶ δὲν ἀνευρέθη (Ὅυτε αὐτὸ εἶναι ἀληθινὸ) καὶ ὑποτίθεται ἐκ τούτου, ὅτι ἀνεχώρησε τὴν μεσημέριαν, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἤθελε νὰ φανῇ.»

Ἀπὸ τὴν «Πατρίδα» Πύργου (30 Αὐγούστου)

«Ὁ κ. Μευσούρης, δημοσιογράφος ἐκ Πατρῶν, ὠμίλησεν εἰς δημοτικὴν γλώσσαν χειροκροτηθεὶς (σελ. 1).

«— Καὶ μὴ ἀνορθογραφία, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἠγνόησε μέσα εἰς τὸ πλῆθος ἐκεῖνο τῶν διδασκάλων. Μαζὶ μ' αὐτούς, εἰς τὴν ἰδίαν πλάκα καὶ ἔμπρὸς ἀπὸ ὄλους τῶν ἐποζᾶρισεν ὁ κ. Δημ. Ταγκόπουλος ὁ διευθυντὴς τοῦ «Νουμά» τοῦ ἔργανου τῶν δημοτικιστῶν. Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν ὄλων αὐτῶν τῶν διδασκάλων τῆς συνταγματικῆς γλώσσης: ὅταν θὰ πληροφορηθοῦν ὅτι ὁ ὑψηλὸς ἐκεῖνος καὶ ὄριμος ἀνὴρ, ποῦ ἦτο μαζὶ τῶν τυχαίως εὔρεθεὶς εἰς Ὀλύμπια, ἦτο ὁ κ. Ταγκόπουλος».

Νᾶ, πῶς τὸ παραφουσκώνουν αὐτὸ τὸ παραγράφακι αἱ «Ἀθηναί» (1 Σεπτεμβρίου, σελίδα 2).

«Ὁ βέβηλος...»

Μεταφερθῆτε εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ φαντασθῆτε τὴν ἱερὰν φρίκην τῶν ἱερείων θεωμένων αἰφνης ὅτι ἐναγῆς τις βέβηλος μολύνει τὸν ἱερὸν βωμὸν διὰ τῆς παρουσίας του. Φαντασθῆτε το καλῶς, διότι μέλλομεν νὰ σᾶς παρουσιάσωμεν ἑμίαν εἰκόνα.

Πρὶν φύγουν ἐκ τῆς τελευταίας ἐκδρομῆς τῶν εἰς Ὀλύμπια οἱ δημοδιδάσκαλοι ἔκαμαν μίαν ἀναμνηστικὴν φωτογραφίαν ὄλοι ἐν συμπλέγματι καὶ περιχαρεῖς εἶτα μετέβησαν ἐν ἁδῶσιν ἕκαστος ἀνὰ ἕν ἀντίτυπον. Ἄλλ' ὅταν εἶδον τὴν φωτογραφίαν αἱ τριχῆς τῶν ὠρθώθησαν ἐκ φρίκης ἀπεριγράπτου. Μεταξὺ τῶν δημοδιδασκάλων εἶχε παρειαρῶσει (Παρειαρῶσει. Παρειαρῶσει-ὄ τὸ ρῆμα, κ. Πάπ, κὶ ὄχι παρειαρῶσει) κάποιος εἰς τὸ σύμπλεγμα, καὶ ποῖος νομίζετε; Φρικτὸν: ὁ κ. Ταγκόπουλος τοῦ «Νουμά!»

Δὲν ἐξηκριβώθη ἂν ὁ κ. Ταγκόπουλος τὸ ἔκαμε αὐτὸ ἀπὸ κακεντρέχειαν. Τὸ γεγονός δὲ εἶναι ἐπιτὸ συμβᾶν τοῦτο προσετέθη «ὡς ἀνορθογραφία εἰς τὴν ὠραίαν ἑορτὴν τῶν δημοδιδασκάλων» καὶ ὅτι, ὡς γράφει εἰς δημοδιδάσκαλος πρὸς τὴν «Πατρίδα» τοῦ Πύργου «βεβαίως οὐδεὶς δημοδιδάσκαλος θὰ ἀποκτήσει φωτογραφίαν εἰς τὴν ποζᾶρει καὶ ὁ πρακτικογράφος τῶν μαλλιάρων».

Ὁ δὲ ἀτυχῆς φωτογράφος δὲν ἔχει ἄλλην ἱκανοποίησιν εἰμὴ ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας νὰ ἀναθεματίζῃ σύμπαντα τὸν μαλλιαρισμόν.»